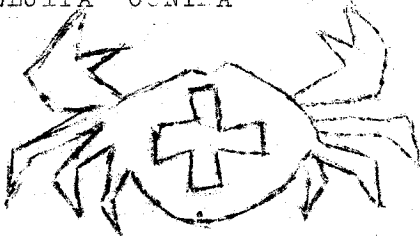

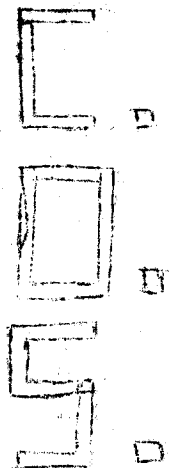
nº reg 4244

**CEDOO
FONS
A. VILADOT**

LLUITA CONTRA

EL
CÀNCER CAPITALISTA

COMISSIONS OBRERES DE SANITAT

nº 1

desembre 1968

5 pts.

la medicina socialitzada és la medicina dels països
socialistes

PROLETARIS DEL MÓN UNIM-NOS!!! LLUITEM!!!

Aquest batlletí és l'expressió de la lluita dels treballadors de la Sanitat contra la seva explotació per les estructures capitalistes. Els treballadors de la sanitat són víctimes, potser perquè produir salut no és immediatament rentable per als nostres explotadors, d'un tracte notablement desfavorable i som els testimonis més directes de la monstruosa discriminació que pateix la classe obrera en el repartiment dels beneficis de la ciència mèdica. Per això denunciem unes tristes realitats i lluitem contra la societat que les produeix, una societat on la salut és una mercaderia.

Unim la nostra lluita amb la resta de la classe obrera que lluita per la seva llibertat. En el nostre camp, aquesta lluita s'orienta vers:

- La gestió obrera dels fabulosos fons de la Seguretat social, banc de reserva del capitalisme monopolista, nodrit per les nostres quotes.

- Una autèntica solidaritat socialista que abracci tota la població i inclogui totes les especialitats, amb hospitals i instal·lacions dignes i eficients, que només és podrà ampliar totalment en el socialisme.
- Nacionalització de la indústria farmacèutica per acabar amb els preus abusius dels específics.
- Elecció dels representants i per un temps limitat. Participació del personal mèdic, d'infermeria, administratiu, etc. en el govern de l'hospital.
- Formació professional continuada.
- A igual treball, igual salari, sense discriminació de sexe ni d'edat.
- 40 hores setmanals de treball.
- 90 dies de descans, abans del part i 90 dies després per a la dona embarassada.
- Salari íntegre en cas de malaltia, accident o invalidesa.

 "INSTRUIU-VOS, perquè necessitarem tota la nostra INTEL·LIGÈNCIA.

"AGITEU: perquè necessitarem tot el nostre entusiasme.

ORGANITZEU-VOS, perquè necessitarem tota la nostra FORÇA"

A. GRAMSCI

 - ACONSEGUIM EL CONTROL DELS TREBALLADORS

EN L'EMPRESA CAPITALISTA !!

- ACONSEGUIM EL PODER OBRER !!

ELS DINERS DE LA SEGURETAT SOCIAL

Per la pèssima atenció que reben com a assegurats, tots els treballadors suposen que bona part del que paguen a la Seguretat Social no s'aplica després en profit nostre, sinó que es queda a les seves caixes. Però el que no sabem és quant puja aquesta quantitat i que se'ns un estudi molt interessant publicat a Materó aquest mateix any era d'uns 120.000 milions de pessetes. (Per a comprendre el que significa aquesta xifra només cal que la comparem amb el capital de la banca espanyola que pujava a 43.270 milions de pts. l'any 1965; això vol dir que els diners acumulats per la Seguretat Social és tres vegades superior al de tota la banca privada junta)

Com ha anat obtenint aquest capital la Seguretat Social? D'una manera ben senzilla: destinant als assegurats (prestacions) només una part del capital obtingut del total de les quotes.

La informació sobre els diners de la S. Social -com poden suposar- és difícil d'aconseguir (per exemple el Ministre d'Hisenda va afirmar el 3 d'abril de 1968, en un discurs, que no era possible donar una informació clara sobre la S. Social perquè faltaven dades). De tota manera amb les dades del catedràtic Ramon Tancas, de la "Comisaria del Plan de desarrollo" i del informe social 1965 de l'Associació Catòlica de dirigents de Barcelona, tenim:

any	recaptat	prestacions	superàvit	
1958	- 16.430	- 9.895	- 6.535	milions.
" 1959	- 22.184	- 17.707	- 4.477	"
" 1960	- 23.493	- 18.803	- 4.679	"
" 1961	- 25.546	- 20.356	- 5.189	"
" 1962	- 28.240	- 23.240	- 5.000	"
" 1964	- 46.752	- 20.573	- 26.179	"
" 1965	- 49.152	- 25.908	- 23.244	"

Si sumem les quantitats acumulades els anys 1963, 66 i 67 dels quals no en tenim una informació directa però

que suposen deu ser semblant; tenim que el nostre capital retingut per la S.Social és superior a 120.000 milions de pessetes.

La conseqüència immediata és la insuficiència de les prestacions. Hi ha exemples de mútuos (Correu català març 1968) que amb quotes inferiors presten uns serveis millors tot i fent negoci. Aquesta insuficiència de la S.Social és evident en tots els serveis, i concretament amb el que nosaltres coneixem. Sanitat.

- 1) Insuficiència de capacitat (no té capacitat per a i de serveis. tots els assegurats)
- 2) Falta d'assistència (poc personal, deficiet servei d'urgència, centralització en un sol lloc, ...) Aquestes deficients condicions són tan evidents que només utilitzen els serveis sanitaris de la S.Social, aquells assegurats que no poden pagar uns serveis particulars; per poc que poden en prescindeixen. Podem parlar de situacions concretes als nostres llocs de treball (malalts mal atesos, ...)

Mentre continuen aquests serveis pèssims, els dirigents de la S.Social manipulen com volen 120.000 milions de pessetes que són nostres i que seria lògic que fóssim nosaltres els qui en fèssim la distribució.

Hem d'exigir el control per part dels treballadors, dels diners que paguen.

Com ho podem exigir? Només tindrem força si treballen units defensant els nostres interessos. Un exemple concret fora que tinguessin a les nostres mans aquests 120.000 milions com a capital d'un Banc Sindical. Aquest banc seria 3 vegades més potent que tota la banca privada....

Però només podem aconseguir aquesta unitat si treballem sindicalment si tots ens agrupem formant un Sindicat obrer realment representatiu de tots els treballadors que és una de les funcions de les actuals COMISSIIONS

OBRERES.

DE GAULLE, EL FRANC I LA LLUITA DE CLASSES

Després dels fets revolucionaris del maig a França, els treballadors havien aconseguit unes millores salarials. Per tal que les empreses no veiessin afectades en la seva expansió per aquesta sobrecàrrega salarial i per a contrarestar el seu descontentament per les mesures socials del govern, De Gaulle ordena al Banc de França que obri grans emprèstits als industrials. Els industrials en comptes d'invertir els diners que els han estat donats, a l'empresa, els utilitzen per a comprar divises (marcs i dòlars). El mercat internacional de moneda se satura de francs i, com que a tot mercat el producte que hi abunda tendeix a baixar depreu, els francs passen a valer menys. Així es força el govern de França a devaluar la seva moneda.

Els industrials aleshores, tornen a comprar francs amb aquelles divises, però com que aquest ja no tenen tant de valor internacionalment, per les mateixes divises els donen molt més francs que no pas abans. Introdueixen aleshores altre cop els francs a França i amb aquesta jugada aconsegueixen uns grans beneficis.

De Gaulle no ha fet la devaluació i els ha aixafat el nuntatge, però ha donat la culpa als treballadors del maig perquè tingueren la gosadia d'exigir millores i per això desequilibraren el "perfecte" mecanisme capitalista. En comptes de castigar als veritables culpables els eximeix de més impostos i augmenta els impostos sobre el consum; és a dir, els impostos sobre els articles que compren els treballadors. El préstec que els bancs internacionals han fet a França per a resoldre la situació creada pels robatoris dels capitalistes a la societat el pagaran els treballadors perquè ells consumeixen la majoria dels productes i per tant pagaran la majoria dels impostos sobre aquests productes.

Companys: les millores salarials són importants, però el capitalisme sempre se les empesca per a tornar a arrepassar-nos-les.

El triomf de debó és el control dels treballadors sobre l'economia:

SOCIETAT SOCIALISTA - PODER OBRER

"Tota idea sobre la submissió pacífica dels capitalistes a la voluntat de la majoria dels explotats, tota idea sobre la transició pacífica, reformista, al socialisme, no és pas tan sols una extrema estupidesa, sinó que també significa enganyar d'una manera directa els obrers, pintar de color de rosa l'esclavatge assalariat capitalista i amagar la veritat"

LENIN

"El treball és, fins ara, l'única cosa que s'ha trobat per a allargar la vida. És atribuït a raons psicològiques el fet que els qui es retiren de treballar perden una salut que fins aleshores els havia acompanyat. Hi ha també raons fisiològiques. El treball sosté el "tonus" del sistema nerviós en un nivell òptim. La longivitat no pot ésser aconseguida si es manté una activitat intel·lectual baixa."

Vassili Kuprievich
(Triunfo)

ELS METGES I LA LLUITA OBRERA

És evident que la nostra lluita es fa contra unes formes de producció capitalista i contra una societat estructurada per la burgesia perquè aquestes formes de producció tinguin via lliure i fins i tot crea una moral per a justificar-les. En aquest conjunt l'empresa capitalista és l'element bàsic. En ella trobem les principals contradiccions del capitalisme; en ella la lluita de classe troba el seu marc principal.

Les Comissions Obreres Sanitàries neixen també en el sí d'empreses capitalistes i estan constituïdes per tots aquells treballadors que lluiten per la seva emancipació, que lluiten pel control dels serveis sanitaris, ara en mans dels explotadors i lluiten per una societat socialista perquè és l'únic remei que permet uns serveis sanitaris eficients, científics i iguals per a tots.

Aquestes empreses en les quals treballen estan dirigides o pel capital privat (serveis sanitaris de bancs i caixes d'estalvi, clíniques particulars, etc.) o pel capital de l'Estat o organismes públics (Hospitals, S.O.E.) Moltes vegades és directament el metge l'explotador, com passa a les clíniques particulars o en les consultes privades, petit avort d'empresa en molts dels nostres companys cobren sous miserables. D'altres vegades com passa als hospitals i al S.O.E. participen en la tasca organitzativa i encara que no tinguin accés directe a l'administració és ben clar que porten la major part de la responsabilitat del seu mal funcionament. Però es que a més a més els metges pels seus interessos i procedència formen part d'una manera ben clara de la classe burgesa i capitalista que és la classe que detenta el poder. Per tant els metges tan pels seus interessos de classe com pel lloc que ocupen en l'estructura sanitària són uns dels principals beneficiaris de l'actual situació i dels més interessats a perpetuar-la.

La medicina lliure és la medicina de la Burgesia tan sols ella pot resistir els seus preus abusius i crear els seus prestigis absurds.

Fins a mitjan segle passat, la classe obrera que llavors es despertava a la lluita no tenia pràcticament accés a la medicina sinó somptem les immenses i tristes sales dels hospitals de beneficència.

La lluita de les classes treballadores; però ha continuat la seva exigència d'uns serveis sanitaris dignes, s'ha fet indefugible. Davant d'aquesta situació l'Estat capitalista tenia d'organitzar alguna cosa i ha organitzat el S.O.E. El S.O.E., però és una barrueta, maniobra propagandística i permet que els metges li fagin el boicot; boicot que únicament perjudica als treballadors i solsament beneficia als metges. El S.O.E. presta uns serveis insuficients (que resulten molt cars) i els treballadors es veuen obligats a recórrer a la medicina particular. Però que quedi ben clar que els mateixos metges que en una hora del dia estan al S.O.E. són els que després a les altres hores atenen la seva clientela particular. El joc és clar.

Tanmateix, els metges no formen un grup social monolític. Com entants d'altres grups de la burgesia, els elements més conscients es veuen bandejats i explotats pels seus propis companys i van comprenent que els seus interessos i la seva ideologia no són els interessos generals de la burgesia sinó els de l'altre classe: l'obrero, que lluita pel poder i construirà el socialisme al nostre país. Unicament llavors aconseguirem la medicina socialitzada que donarà sentit a la tasca professional d'aquests metges que senten ara bandejats.

Aquest, però és un procés de presa de consciència de la realitat que la majoria dels metges avui explotats encara no han realitzat. Aquesta majoria de metges avui explotats esperen tornar-se explotadors demà. El sistema els dona via lliure. Alguns d'ells omplen els hospitals allí fan ciència, però sense el més de sentit crític, ni el més mínim plantejament de classe. De tot això en resulta un prestigi personal que és prou ben pagat. La tasca científica és sempre progressista; però realitzada sense la més mínima consciència de la lluita de classes esdevé un progrés reformista que

l'únic que aconseguix és donar prestigi a les estructures dominants i perpetuar-les.

La presa de consciència d'aquesta realitat; però per part d'alguns metges és possible si arriben a reconèixer els seus veritables interessos. Aleshores s'integraran a la lluita de les classes treballadores en la lluita per una ciència que investigui la realitat en major benefici de l'home i que no es doblega davant els interessos o les prejudicis d'una classe.

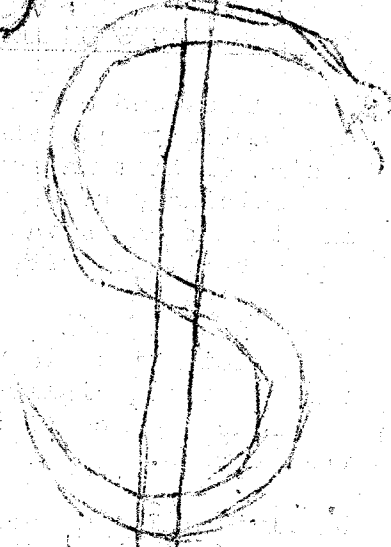
Les C.O. exponent màxim de la lluita obrera al nostre país d'una manera natural aquests homes, metges que no es deixen enganyar per la seva situació real i volen millorar-la en la lluita comuna

Metges uniu-vos a la lluita dels treballadors a les COMISSIONS OBRERES SANITARIES!, integreu-vos a les C.O. de la vostra empresa!

Les C.O.S. esperen la participació dels metges que lluiten per una medicina socialitzada i que han comprès quin és el veritable camí que hi condueix.

LA CLASSE OBRERA EN LA SEVA LLUITA UNEIX TOTES LES FORCES ANTI BURGESES PER AONSEGUIR LA VICTORIA FINAL!

NO' el lliure

MEDICINA

ALS ESTUDIANTS DE MEDICINA

Les COMISSIONS OBRERES DE SANITAT ens solidaritzen amb la lluita que els estudiants porteu actualment contra el sistema, especialment la que els estudiants de medicina porteu en el mateix sentit que la nostra lluita per una nova estructuració de la Sanitat con a veritable servei col·lectiu.

Els objectius són els mateixos, la socialització de la medicina i de la Sanitat en general dins una nova societat socialista; cal però que estrenyem més els llaços de col·laboració per a coordinar les nostres forces.

La lluita aïllada enfront de la dorça del nostre enemic comú el règim actual, està mancada forçosament de tota perspectiva.

Coordinem les nostres accions.

ESTUDIANTS : LA VOSTRA LLUITA ÉS LA NOSTRA !!

MOVIMENT ESTUDIANTIL- COMISSIONS OBRERES

UN MATEIX COMBAT !!!

COMISSIONS OBRERES JOVENILS

Les C.O.J. (Comissions Obreres Jovenils) són l'extensió de les Comissions Obreres a la joventut treballadora, és a dir, són l'organització de classe-unitària-democràtica-autònoma i anticapitalista de la joventut treballadora, que s'extén a tots els llocs on existeix l'opressió i l'exploatació capitalista.

Formant grups als barris, als centres culturals, a les escoles de Formació professional, les C.O.J. pretenen despertar a la joventut de la inconsciència i l'alienació a què ens sotmeten el sistema capitalista, incorporant a la joventut obrera a la lluita de classe, oferint-los la nostra arma, l'organització en Comissions Obreres.

Les C.O.J. som conscients que el front de lluita fonamental són les empreses i per això l'activitat primordial de tot militant de C.O.J. s'orienta a formar o enfortir les C.O. d'empresa.

La formació dels militants a través de seminaris "xerrades", cercles, és una de les principals tasques que té plantejada C.O.J. per aconseguir formar autèntics quadres obrers que portin endavant la lluita anticapitalista de la nostra classe.

L'agitació i sensibilització de la joventut i de la classe obrera en general, de pintades, repartiment de papers i butlletins, mítings a la sortida de les empreses, accions i manifestacions llançocs, formació de piquets, etc. és una de les tasques de les C.O.J.

Un dels llocs on les C.O.J. té una urgent tasca organitzativa són les Escoles de formació professional. Enfront dels plans de la burgesia, que pretén formar autòmats especialitzats, nosaltres, reivindicuem el control obrer dels centres de formació professional i la seva creació en un nombre suficient per a tots els joves treballadors.

La joventut treballadora té la seva organització:
COMISSIONS OBRERES JOVENILS

JOVE TREBALLADOR. UNEIX-TE I ENFORTEIX L'ORGANITZACIÓ DE MUITA DE LA CLASSE OBRERA.

VISCA LA CLASSE OBRERA !!!

AVALL EL CAPITALISME!!!

C.O.J.

CONFERENCIA DE DURAN FARELL

" El treballador ha d'arribar a participar a l'empresa com a accionista, té dret perquè ajuda a l'obtenció de la plusvàlua"; i tant que ni ajuda! La plusvàlua l'obté el capital perquè no dona a l'obrer el que realment val el seu treball. Els obrers de la Maquinista T. i M. saben això, i Duran Farell els hi proposa tornar-s'hi una petita part del que els hi roba per a intentar confondre-los. La plusvàlua és l'exponent de l'exploatació. Els treballadors tenen dret a tots els beneficis. I això sols s'aconsegueix amb l'autogestió obrera.

" Ens hem d'esforçar per a humanitzar el capitalisme, concebint empreses que siguin capaces de despertar entusiasme i de produir cohesió social, l'exploatació no es pot humanitzar ni despertar entusiasme entre els treballadors. Les úniques empreses humanes i que ens poden entusiasmar són les que es construeixen en la SOCIETAT SOCIALISTA.

Mentre Duran Farell despedeix als que han vist clar els veraders interessos dels treballadors.

SOLIDARITAT AMB CANDO I PASARIN

S.O.E. (L'Auxiliar Sanitari)

Dins la Sanitat el S.O.E. és el sector que més ens interessa als treballadors, perquè som nosaltres els qui el financiem amb les nostres quotes mensuals i és a on hem de recórrer en les nostres malalties i accidents.

L'auxiliar de clínica és un dels treballadors menys qualificats, dins el S.O.E., per tant un dels més oprimits.

Encara que és necessari el seu treball, és dur i moltès vegades desagradable. Dins el personal sanitari és la que té un contacte més directe amb el malalt, perquè és ella la que ha d'estar pendent de les seves trucades, fa els llits (de 40 a 80), es cuida de la neteja del malalt, reparteix el menjar, reparteix els medicaments que s'han d'administrar per via oral, pren les temperatures, acompanya als malalts quan han d'anar a d'altres serveis (radiografies, anàlisis, etc.)

També és treball d'ella portar la roba bruta al safreix i recollir la roba neta). No ens allarguem més. Hem donat constància de la feina de l'auxiliar de planta.

Per tot aquest treball, el nostre sou és de 2.800 pts. i una gratificació de 1.200 pts que les poden descomptar quan volen, perquè aquestes 1.200 pts. són de REGAL.

Fa uns dos anys (directors, administradors i rev. nonges) es varen adonar que aquest sou era insuficient per a viure i coincident en que ens tenien que apujar el sou.

Mentre els treballadors sanitaris qualificats, durant aquest temps han obtingut una puja entre el 50% i el 150% l'auxiliar segueix amb les 4.000 pts. de fa 3 anys. L'augment del sou base no ha representat per a nosaltres cap benefici, perquè a mida que aquest ha pujat, la nostra gratificació ha baixat. En l'estiu de 1967 deien que ens apujarien a 6.000 pts. però va arribar la congelació i en percut les esperances de tot augment.

Perquè nosaltres no podem tenir un sou que ens perme-

ti viure, sense necessitat de fer un altra jornada de treball?

Companyes, desperten d'una vegada! donen-nos compte que aquests senyors directors amb tot el seu poder no tenen força per a solucionar els nostres problemes. No tenen força... a ells només els interessa emplenar les seves butxaques. L'únic benefici que obtindren d'aquests senyors són les humiliacions de que constantment som víctimes. No són més que un instrument d'explotació en les seves mans, al que necessiten i desprecien.

Comprenguem que només nosaltres unides a la classe obrera podrem aconseguir els nostres drets.

Companyes lluiten per els nostres drets!!

Unin-nos a la classe treballadora en les COMISSIONS
OBRERES

Som treballadors, no ho oblidem!!

Qui no lluita amb els obrers, està en contra dels obrers!

Visca les COMISSIONS OBRERES.

dins les urgències de cirurgia? Però, perquè no participen en aquesta tasca els Caps de les quatre guàrdies i els seus immediats col.laboradors? És que alguns posen més dificultats que d'altres? És que algú exigeix totes les proves de mort real i el consentiment dels familiars abans de donar permís per a extreure del cadàver el ronyó per al trasplant?

No farà gens estrany que això tingués relació amb aquell lamentable article aparegut al Tele-Express en el qual la dona d'un taxista explicava com havia sabut, setmanes després de l'accident que provocà la mort del seu marit, que aquest havia tingut el "well gest" de "llegar" els seus ronyons a un semblant.

Pot tenir també relació amb el que hem llegit a "Pueblo" de Madrid. El senyor Herrero Tejedor en el seu discurs inaugural de l'any judicial relata com a nota curiosa, els dos expedients en curs a Barcelona per denúncies relacionades amb els trasplants de ronyó. Sembla que els familiars van exigir l'autòpsia d'algun accidentat i va resultar que misteriosament el cadàver no tenia ronyons.

Aquí s'acaba la segona part. Els Sers. Torner i Sarró es deixen "untar" 15.000 pts. per sessió (10 de juny i 4 de setembre de 1968) Ells homes tan preeminents es conformen amb els ous de plm d'aquesta gallina.

En fi, no en tenim pas dubte que els Dr. Gil Vernet i Caralps amb la seva unitat de trasplants han duplicat el seu prestigi social, i això, en la nostra societat vol dir diners. En el seu món tot és lucrè. Fins i tot la seva ciència.

nosaltres treballeu per al progrés; és possible que els trasplants ho siguin. Però no podem estar d'acord que mentre s'està fent algun trasplant (en el mateix hospital), morin gent per falta de l'assistència mèdica més elemental.

El progrés si no es per a tothom, no és progrés, és explotació!!

LA MEDICINA DELS TREBALLADORS ÉS LA MEDICINA SOCIALITZADA,

QUE ÉS LA MEDICINA DEL PROGRÉS !!!!

HOSPITAL CLÍNIC

Des "activitats" de la unitat de trasplant de ronyó

Diuen que la unitat de trasplants vol canviar d'aires. Durant els anys que han estat en aquest Hospital han aconseguit una fama envejable. Sobre tot el seu Cap el Dr. Gil Vernet; però també el Dr. Caralps i alguns seus col.laboradors, han aconseguit que el seu nom tinguéssin ressonància fins i tot més enllà de les fronteres. Ja ho sabem; avui dia la qüestió dels trasplants està de moda i durant aquests dos anys, ells han aprofitat molt bé les circumstàncies.

Però nosaltres també volem aprofitar l'ocasió per a dir-los adéu.

Primer de tot voldríem preguntar d'on surten els considerables fons de la unitat. Sabem que l'administració per ordre del Cap de la unitat ha repartit importants quantitats entre els seus components. En una de les moltes llistes de repartiments el Sr. Antoni Caralps té assignada la considerable quantitat de 100.000 pts. (30 de març de 1968). Molts entren a la llista, però no pas tots amb la mateixa sort. A la Srta. Aurèlia Tomàs, última de la llista, li toquen 1.500 pts. (30 de març de 1968). El segon en aquest ordre, és el Sr. Carrerero, 18.000 pts. (30 de març de 1968). Ens crida l'atenció que en aquest Hospital es reparteixin aquestes quantitats de diners, quan tots coneixem tan bé, la situació general dels sous d'aquesta empresa. Però també ens ha estranyat la manera de repartir-ho; si no ho heu comptat, companys, us puc dir que en aquesta llista, el Dr. Caralps, rep 66 vegades més que la Srta. Tomàs i 6 vegades més que el seu immediat seguidor.

Però les sorpreses continuen, hem sabut que els Seres. Torner i Sarrò, Caps de guàrdia de cirurgia, participen també del botí. Gran sorpresa per part nostra, perquè no sabíem pas que aquests doctors fossin membres de la unitat de trasplants. No és pas que per a trasplantar, s'ha de trasplantar d'algú, i aquest "algú" s'ha de buscar
(continua en la pàgina anterior)